

בס"ד יא' טבת ה'תשע"ד
 הדלקת נרות - 16:18
 צאת השבת - 17:09
 רבנו תם - 17:40
 לפי הלוח המדוייק של "אור החיים"

שנה ארבע עשרה - עלון מס' 698
 @ ביום שלישי סוף זמן "ברכת הלבנה" עד 19:20
 @ ניתן להקדיש העלון לרפואה, ברכה, פרנסה, זיווג
 הצלחה, זש"ק, ולהבדיל לעילוי נשמת יקיריכם.
 טל' המערכת : 08-9437333 , 054-7743834

אברהם יגל

לע"נ בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל.

מפטידין : "ויקדבו ימי"
 (מלכים א' ב')

פרשת יחזקיה

בדוק ומנוסה - סגולה גדולה
 להשתתף בסעודה הרביעית
 בבית הכנסת "אוהל-מועד"

מעייני הפרשה:

- ⊞ בקשתו של יעקב ליוסף: "אל נא תקברני במצרים."
- ⊞ יוסף מביא את אפרים ומנשה אל אביו החולה שיברך אותם לפני מותו.
- ⊞ מתנת יעקב ליוסף "אפרים ומנשה כראובן ושמעון יהיו לי".
- ⊞ ברכת יעקב ליוסף ובניו.
- ⊞ האבל על מותו של יעקב והכבוד שחלקו לו במצרים ובכנען.
- ⊞ יוסף מבטיח ומעודד את אחיו שאינו נוטר להם שנה וטינה והכל מהקב"ה.
- ⊞ בקשת יוסף: "פקד יפקד אלוהים אתכם והעליתם את עצמותי מזה".

⊞ "מאשר שמנה לחמו והוא יתן מעדני מלך"
 מעיר ע"כ האלשיך הקדוש: סגולתו המיוחדת של אשר היא, שממעט לעצמו ומרבה לאחרים. הוא שאומר לו יעקב בברכתו: "מאשר שמנה לחמו", אשר, שמח בחלקו. ולחמו הדל, תמיד טעים לחיכו והוא כשמן בעצמותיו. אבל, כשהוא מעניק משלו לאחרים, משתדל הוא לתת לזולת: "והוא יתן מעדני מלך", מכל טוב שיש בעולם.

⊞ "ברע רבץ כאריה..." (מט' טו)
 זו מידתו של יהודה, שאפילו כשהוא נופל לפעמים וכרע, "פנע רבץ", בכל זאת, הריהו גיבור ואמיץ "פאריה". איננו נופל לזרעות האוש, אלא הוא מודה בכשלונו ומתנער מיד לקום, על ידי תשובה. כשם שלא היה יהודי בוש להודות במעשה תמר ומכך נוצר המש"ח. (יחידושי הרי"ם)

⊞ "יירא מנוחה כי טוב ואת הארץ כי זעמה ויט שכמו לסבול" (מט טו)
 "ויירא מנוחה כי טוב" אימתי זוכה אדם למנוחה אמיתית, אם, "וייט שכמו לסבול". אם נוטל הוא על עצמו, שיוכל לסבול את הכל. אם האדם הוא סבלן, הריהו זוכה למנוחה אמיתית. (המהר"י מוורקא)

ידוע מאמר החכם: 'רצונך שלא תסבול, סבול ולא תסבול יותר'. כלומר, אם רצונך שלא תסבול, קבל את הכל באהבה מתוך סבלנות. שאם לא כן, תסבול יותר. (מעניה של תורה)

⊞ "פתחילי אילה שכיחה הנהו אמרי עפר" (מ"ט כ"א)
 נפתלי-אותיות: תפילין. כשמניחים תפילין זוכים לגאולה והוה אלה-אותיות: אלה. כמו שנאמר: הנה אנכי שולח לכם את אלה הנביא. הנותן אמרי עפר. שפר בגימטריא: תפילין. מכאן רמו לבר מצווה שמניח תפילין ואומר דברי תורה ונותן אמרי עפר לפני קהל עדת ישראל. (ויאמר אברהם)

⊞ "ויזעק יואסף אל עבדיו..."
 יעקב אבינו לא מת בזכות ה"חסד של אמת" שעושה עמו יוסף. "אמת ליעקב" בהיפוך אותיות "יעקב לא מת".

⊞ "ואקברה שם בדרך אפרת היא בית לחם" (מ"ח ז)
 לא הולכתה אפילו לבית לחם להכניסה לארץ וידעתי שיש בלבך עלי, אבל דע לך שעל פי הדיבור קברתה שם, שתהא לעזרה לבניה כשיגלה אותם נבזראדן והיו עוברים דרך שם, יוצאת רחל על קברה ובוכה ומבקשת רחמים עליהם. (רש"י) ודבר זה מרומז בפסוק שלנו. אפרת - ר"ת: רחל אמנו פה תקבר. ואם תאמר למה דווקא פה? התשובה: היא בית לחם. דהיינו, כאן יהיה המקום שבו תלחם רחל עבור בניה, על ידי שתבקש עליהם רחמים שיחזרו בניה לביתם.

⊞ "יירא ישראל את בני יוסף ויאמר מי אלה" (מ"ח ח)
 אמרו חז"ל: ביקש לברכם ונסתלקה ממנו שכינה. מרומז במילים: מי אלה, שהם האותיות המרכיבות את שם אלוקים והפיכו מראה על סילוק השכינה מיעקב כיוון שאמר יעקב קחם נא אלי ויוסף אמר בני הם - נתחבר השם כסידרו לאלוקים והיו ראויים לברכתו של יעקב. (באר חיים)

⊞ "הכחילי עיניי מייך וכלבן עיניי מהחלב" (מ"ט יב)
 יין רומז לתורה שבעל פה וחלב - זו תורה שבכתב, לפי שהחלב טוב לכל הנערים, זקנים ותינוק בן יומו. אבל היין טוב רק לגדולים. כן התורה שבכתב הכל לומדים אותה. אבל תורה שבעל פה רק לגיבורים: כגיבור מתרוגן מייך. והנה הלילה אינו זמן ללמוד המקרא ורק בתורה שבעל פה. זהו חך לילי עיניים ביין, היינו אותם העוסקים בלילות בינה של תורה. (מעין גנים)

⊞ "ויאמר יוסף אל אביו בני הם אשר נתן לי אלהים בזה"
 בזה - אותיות זה"ב. לרמוז למה שכתב הרב לקט שמואל במערכת אבות, שיעקב כתב על טס של זהב לאסנת בת דינה, כל המתדבק בך מתדבק בזרע יעקב. (מעשה חושב)

פינת הגיבס והפתגמים
לית דין ולית דין = התרה הרצועה = הפל הפקר, וכל אחד עושה כרצונו.
 בארמית: לית = אין. התרה = נתפסקה. הרצועה=השוט.
דוגמה: לולא נשלח למאסר השר החוטא, היינו עלולים להשוב, שלית דין ולית דין.
מקור: אמר ר' יצחק בן לוי: בקשו לגנוז ספר קהלת, שמצאו בו דברים נוטים לצד מינות. אמרו: "וכי הנה ראוי שלמה [המלך] לומר: "שמח בחור בגלותו, ויטיב לבן בימי בחורו" [קהלת יא, ט]. אלא התרה הרצועה-לית דין ולית דין? [ויקרא כב, כח]. (גיבונון)

הסיו מכשול מדרך עמי!
 אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה.
 העלון טעון גניזה במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.

"ויאמר ליוסף הנה אביך הולך..."

מעשה בחסדי אחד, שבא אצל הצדיק ר' מאיר חיאל מאוסטרובצה וקבל באזניו ע"כ שבאחד הימים, הזכיר לפניו חולה אנוש מבני משפחתו ובכל זאת לא הוטב כלל לחולה הזקוק לרחמים מרובים. השיב לו הצדיק מאוסטרובצה: "מה אני אשם בכך, שהקב"ה לא החיש עד היום רפואה לאותו חולה?"

קרא החסיד בעגמימות באזני רבו: "הרי חז"ל אומרים: 'כל שיש לו חולה בתוך ביתו, ילך אצל חכם ויבקש עליו רחמים' (בבא בתרא) והוא הדבר אשר עשיתי. באתי אל הרבי, שיעורר על החולה רחמי שמים".

הניע האדמו"ר מאוסטרובצה את ראשו בעצב ואמר: "תן דעתך, שלא נאמר כאן, **'ילך אצל חכם, ויבקש עליו רחמים'**, אלא; **'ילך אצל חכם ויבקש עליו רחמים'**. משמע מכאן, שנדרש מהחולה לעשות שני דברים. ראשית, 'ילך אצל חכם', ופנה אל צדיק וחסיד, שזכותו רבה לקרוע כל גזירה קשה. ושנית, 'ויבקש עליו רחמים', **החולה עצמו יתפלל לה' ויבקש רחמי שמים**. ולא יסמוך רק על פנייתו לרבי.

מרכות ואיחולות לפסיים כ'משיה ונסרין קפשייאן הי"ו בהגיע הבן הובור נ"י כ'מצייות. יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה ובכל דרכיו ומעשיו. שיתברך ברוחניות בגשמיות, יצליח בלמודיו ויפוצו מעיינותיו להגדיל תורה.

"בניך כשתילי זתים" - חינוך

בפרשה שתי צוואות, של יעקב ויוסף. יעקב מצוה ומשביע את יוסף "אל נא תקברני במצרים. ושכבתי עם אבותי ונשאתני ממצרים וקברתני בקברתם". יעקב ירא שמא יתנחלו בני ישראל בארץ גושן, והוא דורש להעלותו ארצה, שיהא זה סמל לבנים, שיהיה חקוק בזכרונם - מה היא ארצם ומה הם השורשים שלהם. הוא רוצה לטעת בהם תקווה שאחרי הגלות הארוכה בעתיד ייגאלו וישובו לארץ. גם יוסף מצווה את בניו, "ואנכי מת, ואלקים פקד יפקד אתכם והעלה אתכם מן הארץ הזאת אל הארץ אשר נשבע לאברהם יצחק ויעקב." הוא מבקש להעלות את עצמותיו. גם יוסף חשב שעליו להשריש ולהעמיק בלב בניו וביתו את תקוות הגאולה, הוא חושש שבני ישראל היוצאים ממצרים מעבדות לחופש, ישכחו את עברם - בית אברהם, יצחק ויעקב. במרכז השיח החינוכי עומד נושא החינוך לערכים ולמוסריות. ערכים הם האמונות, העקרונות, האידיאלים שהאדם מפנים והם משמשים לו קנה מידה להתנהגות, להתייחסות או לנקיטת עמדה. אלו הן אמות מידה שעל פיהם אנחנו מבססים את השיפוט הערכי והמוסרי שלנו. אנחנו מקבלים החלטות על פי שקולים ערכיים ומוסריים, שעל פיהם התחכנו.

שיעור התורה הגדול בתבל

ארגון "אברהם יגל" משרד בלוויין בשידור ישיר בכל מוצאי שבת בבית הכנסת "אוהל מועד" בשעה 20:30 השיעור יקרוץ על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים גם סעודה רביעית, בחסות "מאפיית בית הלחם"

מקום מיוחד לנשים

רפואה שלימה

לרם-שלמה-רפא"ל כהן ז"ה בן זליכה הקב"ה ישלח מזור ומרפא למי"ח אבריו ושסי"ה גידיו. שיחזור לאיתנו הראשון ויזכה לשנים רבות וטובות. נא להתפלל לרפואתו.

פסגה 606 ומוציאת

נפתח ביבנה בבית הכנסת "הפארת ישראל" ע"ש רש"ב" רח"י היסמין פינת החבצלת (בן הרוש) שיעורים מרתקים ומעניינים בהלכות, מוסר, גמרא. כל יום בשעה 17:30 לאחר מכן ערבית ב-18:30 כל הציבור מוזמן

ברכה והצלחה ופריסה טובה

כ'פנחס וישרה יעקובי הי"ו שתרמו לסעודה הרביעית בלויין. השיעור לרפואת והצלחת כל משפחתם. שיתמלאו כל משאלות ליבם לטובה. זכות המצוה תעמוד להם שיתברכו באושר ובפריסה טובה ובכל מילי דמיטב. להצלחת כל ילדיהם ונכדיהם. ולהבדיל לעיני דוד יעקובי בן יהודה ז"ל

פסגה 606 ומוציאת

נפתח ביבנה גמ"ח ע"ש רבי (רחמים) ז"ל ציוד רפואי ומוצרי תינוקות למשפחות נזקקות עם ילדים ניתן להשיג מכשירי אדים אינהלציה, משאבות חלב, בקבוקים, מוצצים ועוד. אפרים 050-2624643 (כל יום משעה 16:00)

רפואה שלימה

כ'יוכבד זסימי בת מרים מנב"ת הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרנ"ב אבריה ושסי"ה גידיה. שתחזור לאיתנה ותזכה לשנים רבות טובות ונעימות עם בעלה אפרים הי"ו

מרכות ואיחולות לפסיים

לשלמה וסימיה עמרני בהגיע בתכם האיר לגיל מצוות. יה"ר שתגדל כאימותנו הקדושות שרה רבקה רחל ולאה, תזכו לחופתה שתצליח בכל דרכיה ולמדותיה. וברכה והצלחה ליצחק וציפורה עמרני

ברכה והצלחה

לאפרים עובדיה בן ליוה הי"ו על כל הסיוע לזיכוי הרבים. שיזכה ברפואה שלימה ובפריסה טובה, אריכות ימים ושנים הי ישלם שכרו וימלא משאלות ליבו לטובה.

בריאות והחלמה איתנה :

שבתאי מוסאי בן זליכה ואברהם הי"ו משה נאמן בן מרים הי"ו מרדכי יעקובי בן ציפורה הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו מרדכי עמרני בן רבקה הי"ו בני בנימין ספיר בן אירן הי"ו יוסף חיים גאלי בן ג'מו הי"ו גולשן באבאי בת מרים מנב"ת שלמה-רפאל כהן-ז"ה בן זליכה הי"ו לחולי ופצועי צה"ל ועם ישראל.

לע"י הישר והענו

מרדכי לארי ז"ל בן שלמה ושרה שיחיו נפטר יד' טבת יום שלישי פקידת שנתו

לע"י הענוה והצנועה

ליזה עובדיה בת סעודה ז"ל. נפטרה יז' טבת יום שישי פקידת שנתה

ברכה והצלחה

למוריה בת מיכל שתזכה במהרה לזיווג הגון משורש נשמתה הטהורה. ורפואה שלימה וזרע קודש בר קיימא לבת-אב' בת מיכל מנב"ת. ורפואה שלימה למרגלית מוסאי בת שמחה מנב"ת. הקב"ה ישלח מזור ומרפא לעיניה שתחזור לאיתנה ותזכה לשנים רבות וטובות ותרוה נחת מכל יוצאי חלציה.

שבת שלום ומבורך

לעילוי נשמת :

הרה"ג עובדיה יוסף בן גורג'יה זצוק"ל משה מוסאי בן זליכה ואברהם ז"ל יעקב עמרני בן רבקה וששון ז"ל חיים נאמן בן מאלק ואהרון ז"ל שמעון שבת בן רחמה ז"ל חיים ג'רפי בן אברהם ז"ל ציון נאמן בן מרים ז"ל

לע"י מרדכי לארי ז"ל בן שלמה ושרה הי"ו נלב"ע י"ד טבת תשנ"א ת.נ.צ.ב.ה.

לע"י בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל נלב"ע ערב שבת קודש פרשת יתרו כ' שבט תשנ"ו ת.נ.צ.ב.ה.

”אל תקרי הליכות אלא הלכות”

”מכל מלמדי השכלתי...” מדוע אנו נקראים יהודים?

”יהודה אתה יודוך אחיך” (מט ח)
ובתרגום יונתן בן עוזיאל; ”יהודא, אנת אודיתא
על עובדא דתמר, בגין כן, לך יהודון אחך.
ויתקרן יהודאין על שמך”.

יש בדברים אלה חידוש נפלא ונמרץ. אנו רואים
שהשם ”יהודי”, המיוחד לעם קודש, הוא מפני
מידה זו של מודה על האמת. ועל שם כח
ההודאה, אנו נקראים יהודים. מידת האמת, היא
מהמעלות הגבוהות ביותר. ובפרט, הכח להודות
במצבים שבהם ידנינו על התחווה. ומי שעושה
כן, השם ”יהודי” שמורה על מלכות וגאון, נאה
ויאה לו. חותמו של הקב”ה אמת. וכתוב: ”דבר
שקרים לא יכון לנגד עיני” (יתהלים קא). ומי
שהוא זוכה להתבונן בדברים אלו, איך שהנשמות
נחצבות ממקור האמת, יעשה כל עניינו באמת.
ולא יכניס שקר במקום קדושת האמת. לכן אמר
הפסוק: **”קרוב ה' לכל קראיו לכל אשר יקראוהו
באמת”** (יתהלים קמה) כי הקב”ה שהוא אמת,
מתקרב למי שקוראו באמת. מי שאינו מדבר
אלא אמת, יחיה ויארך ימים וינצל. וסמך לדבר
מה שאומר הפסוק: **”וה' אלקים אמת הוא
אלקים חיים ומלך עולם”** (ירמיה' יז). ואם לא
ידבר אלא אמת, ינצל כל ימי חייו, שכתוב:
**”תורת אמת היתה בפייה ועולה לא נמצא
בשפתיו... כי מלאך ה' צבקות הוא”** (מלאכי ב).
והמדבר אמת, אין מעלה כמוהו. וכן כתוב:
”ראש דברך אמת” (יתהלים קיט). ונאמר:
”מדבר שקר תרחק” (ישמות' כג ז). גם הרמיזות
של האדם יהיו אמת, כי שך האמת גדול מאד.
לכן, ירגיל עצמו לילך באמת. וילמד תורה וידע
האמת, שיוכל לעשות המצוות על אמיתתן
וכהלכתן. ולעולם יודה על האמת. ואל תבוש
לקבל את האמת מאיזה אדם שיהיה. אפילו
מקטן שבקטנים ונבזה, אפילו הכי, קבל את
האמת ממנו. כי מרגלית טובה שהיא ביד קטן
ונבזה, אפילו הכי, חשובה היא המרגלית.

רפואה אלטרנטיבית תה ירוק

מסייע לטיפול בשלב מוקדם של סרטן הערמונית
ולוקמיה לימפטית כרונית, גידולים טרום
ממאירים בפה ונגעים הקשורים לנגיף
הפפילומה. סגולותיו הרפואיות של התה הירוק
נחקרות כבר שנים רבות, ובהן בין היתר יכולתו
למנוע סרטן. נוסף על כך, מצביעים מחקרים
קליניים ראשוניים על השפעות חיוביות בטיפול
בכמה מחלות סרטן, בעיקר בשלבים הראשוניים
ובמצבים טרום ממאירים.

נמצא שהפוליפנולים בתה הירוק, ובעיקר
ה EGCG שמהווה כ- 40% מתכולת הפוליפנולים
בעלי הצמח, הם בעלי פעילות נוגדת דלקת, והם
גם מעודדים אפופטוזיס בתאי הסרטן ומעכבים
יצירת כלי דם המזינים את הגידול הסרטני. וכן
נמצא שהתה הירוק דווקא מונע מחלות כבד.

דין נטילת תרופות בשבת:

במסכת שבת, מבואר שכל מיני רפואות, אסור לעשותן
בשבת. וכן לקיחת תרופה המרפא איזה חולי וכדומה.
והטעם מחמת גזירת חכמים, משום ”שחיקת סממנים”.
שראו רבותינו חכמי התלמוד, שהאדם מחמת הבהלה שיש
לו במקום חולי שלו או של קרובו, עלול לבא לידי איסור
תורה בהכנת התרופה לחולה, למשל על ידי שחיקת
הסממנים לתרופה, (דהיינו טחינת העשבים לתרופות שהיו
נוהגים בימים ההם), ועל כן אסרו להשתמש בשבת בכל
סוג שהוא של תרופה (אך לפי מה שיבואר, יש אופנים
שמותר להתרפאות בשבת).

יש אומרים שבזמנינו שלא רגילים לייצר תרופות בבית, לא
שייכת גזירה זו. ולדעת מרן רבינו עובדיה יוסף זצ”ל
(הכ”מ) יש לצרף דיעה זו להקל בכמה מקרים.

תרופה של הצלת נפשות:

כתב מרן הבית יוסף (סימן שכת) בשם רבותינו הראשונים,
כי ברור הדבר שלא אסרו רבותינו שום דבר, במקום פיקוח
נפש ממש, כלומר, כאשר יש חשש שמחמת החולי יבא
החולה לידי מיתתו, שהרי אין לך דבר העומד בפני פיקוח
נפש, ואפילו במקום ספק פיקוח נפש, חובה לחלל את
השבת, ואפילו אם יש כמה ספקות לומר שאין מדובר
בפיקוח נפש, לעולם מחללין את השבת עבור חולה כל שיש
צד שיוכל לבא מתוך חוליו לידי סכנה. ואפילו במלאכות
האסורות מן התורה, כגון נסיעה ברכב וכדומה, חייבים
לעשותן עבור פיקוח נפש. ולא גזרו רבותינו על איסור
נטילת תרופות בשבת, אלא לחולה שיש לו איזה מחוש
(כאב או חוסר נוחות), אבל הוא מתהלך כבריא, שאז אסור
לו לקחת תרופה לחוליו.

למי מותר ליטול תרופות בשבת?

אדם הסובל מעט מחוסר נוחות בבטנו ביום השבת, אסור
לו לקחת תרופה שמרפא את החולי ממנו הוא סובל. וכן
אדם הסובל מצינון או משיעול בשבת, אסור לו לקחת
תרופה לרפא את החולי ממנו הוא סובל. אבל אם גדול
הסבל שלו עד כדי כך שהוא חולה בכל גופו או שהוא צריך
כבר לשכב במיטה, אף על פי שלא נשקפת סכנה לחייו של
החולה, מכל מקום מותר לו לקחת תרופה לרפא את חוליו,
כי בחולה כזה לא גזרו רבותינו איסור משום שחיקת
סממנים. וכל שכן במקום פיקוח נפש ממש, שאז מותר
לעשות עבור החולה כל מה שיצטרך לרפואתו.

דין ילד קטן:

ילדים, עד גיל תשע שנים, לא שייכת בהם גזירת רבותינו
בענין רפואות בשבת. ולכן מותר לתת להם תרופות, וכל
כיוצא בזה בשבת. (חזון עובדיה שבת, חלק ג, עמוד שסא).

לסיכום: אדם שאינו חולה ממש, רק הוא סובל מאיזה
מיחוש, כגון שיעול או כאב בטן, והוא הולך כבריא, אסור לו
ליטול בשבת תרופות המרפאות את החולי שלו. אבל אם חלה
כל כך עד שכל גופו דואב בחוליו, או שהוא נאלץ לשכב
במיטה, מותר לו ליטול תרופות לרפואתו. וילד עד גיל תשע,
מותר לו ליטול תרופה בשבת.

אנטיביוטיקה - תרופות הורמונאליות:

תרופה שהתחילו לקחתה עוד לפני יום השבת, וההמנעות
מנטילת התרופה בשבת עלולה לגרום לצער גדול עבור החולה,
מותר להמשיך בנטילת התרופה ביום השבת. ולכן, מותר
להמשיך בשבת בנטילת אנטיביוטיקה או תרופות
הורמונליות, שהרי דרך הטיפול בתרופות אלו היא על ידי
נטילתן במשך מספר ימים ללא הפסקה.

" ואבותינו סיפרו לנו "

הבהרה
הדברים שנכתבו במדור זה בשבוע שעבר, נשלחו לשולחן המערכת והוכנסו לעלון בטעות ובלי שימת לב. עם קוראינו הסליחה !!!
הערות והארות יתקבלו תמיד בשמחה.

אבי יתומים

"שלום לך הרב לוי, שמי רוביק. לפעמים סיפור משפיע על הנפש הרבה יותר משיחות מוסר, כך הרגשתי, ולכן אני מרגיש צורך עז לספר לך עניין מאוד אישי שלי, כי במידה מסוימת אתה שותף לכך, יש לך זמן בשבילי?"

"בהחלט בשמחה."
"התייתמתי מאבא ז"ל לפני 11 שנים, כיום אני בן 19 ואני אפתיע אותך, אני אמנם צעיר, אבל אני בעצמי 'אבא' של המון ילדים." "הפתעת אותי, באיזה גיל נישאת?"

"לא, לא, אני עדיין בחור ואולי רק בעוד שנה-שנתיים אצא לשידוכין ובעזרת ה' אוכל להקים בית מאושר..."
"אם כן השאלה עדיין תלויה באוויר, אתה טוען שאתה 'אבא' להמון ילדים, הכיצד?"
"ברשותך נתחיל מאלף. כשאבא נהרג בתאונה חשתי שעולמי חרב עלי, נותרנו חמישה יתומים קטנים אצל אמא טובה כל כך, שבמעט כוחותיה התמודדה מול מצאיות קשה של דוחק ומחסור מצד אחד, וחלל נורא שנפצי מחייה מצד שני. בהתחלה כולם ניסו לעזור, ואפילו עזרו מאוד. קנו, הביאו, התרימו, באמת, עד כמה שהבנתי אז כילד, אמא צלחה את השנה הראשונה מבחינה חומרית יחסית בסדר.

אח"כ נכנסנו לשגרה של יתמות... ואתה בטח מתאר לעצמך מה מרגיש ילד קטן שאין לו אבא. מדובר בהמון לילות של בכי בתוך הכר... מין געגועים צורבים בלב לדמות של אבא. אתה מאמץ זכרונות חזק חזק אל הלב, שלא ייעלמו. אבא צועד עימי יד ביד בדרך אל הגן, וממנו, אבא במסיבת סידור מחביא ממתק ונותן לי אחרי המסיבה. אבא נוסע איתי לטיול, מנדנד אותי על נדנדה קטנה, מרחפים בקרוסלה, צועדים בתוך נחל בגולן. מביט על אלבום התמונות ומנסה לשאוב מתוכן כמה דקות של עונג, של חיוך ושמחה. עוצם את העיניים ומשחזר את הדקות היפות הללו, ואח"כ נזכר שאין לי אבא, ובוכה ובוכה. והשנים חולפות, וזה נורא קשה ומעיק. מחפשים בשבילך אברך שילמד איתך "באבות ובנים"... לפעמים שוכחים שאין לך אבא ושואלים "שם האב?"

"חוזרים הביתה מהתלמוד תורה... אמא עדיין בעבודה מחכים לה בקוצר רוח, רעבים, לא תמיד יש אוכל מוכן, לפעמים אין, הרבה לפעמים אין. נזכרים שאבא היה קופץ מהכולל מחבק ומנשק אותנו אחד אחרי השני, מכין לנו כמה חביתות, או אורז, או ציפיס, מאכיל אותנו וחוזר ללמוד. אבל אבא איננו. שני הדודים שלי מדי פעם היו באים ולומדים איתי, משוחחים איתי, אבל הייתי תמיד עצוב, הם מאוד דומים לאבא שלי במראם החיצוני, ואחרי שהם היו הולכים הייתי בוכה מסתגר בחדר... ומדבר אל התמונה של אבא. ומבקש שיחזור.

"שנתיים אחרי שאבא נפטר הגיע הביתה איש נחמד אחד, ואמר לנו שיש ארגון שעושה יום כיף לילדים כמונו, כלומר יתומים. כיף גדול, מפליגים בספינה, עושים סנפלינג, מרחפים במצנחים ואפילו טסים במטוס בשמי הארץ. זה קסם לי מאד, והלכתי ליום הנהדר הזה עם האחים שלי, מה אגיד לך הרב לוי, מצד אחד היה עצוב לדעת ולראות כמה רבים הם היתומים, אך מצד שני דווקא יום הכיף המיוחד הזה נתן לי הרבה תנופה חיובית לכל השנה. נגשתי שם עם מדריכים ואנשי צוות טובי לב ומאירי פנים, שהוסיפו לי הרבה חוזק ואמונה. להגיד לך שזה הפך אותי לילד שמח? לא ולא. גם כשאתה שמח,

זה קורה לזמן קצר, ומהר מאוד יש מי או מה שמוזכיר לך שאתה חוזר הביתה אל מציאות קודרת, אל מציאות שונה משל כל ילד אחר.

"השנים חלפו להן, והרגשתי שאני בעצם לא ממצה את עצמי. אני חי ליד הלימוד, ליד אמא שלי, ליד החיים. אני כאילו עושה טובה לחיים שאני בכלל מתייחס אליהם. ליתר דיוק, הייתי אפאטי, אדיש, חסר מוטיבציה. מה שהחזיק אותי עם הראש מעל למים, זה היה אותו יום כיף פעם או פעמיים בשנה של הארגון המיוחד. והנה יום אחד מגיע לידי הסיפור שלך על היתום, שרק בגיל 40 עשה מפנה בריא ונכון בחיים שלו. והמילים שם מזעזעות אותי, אני מרגיש שגם אני עלול להפסיד את חיי עם טעם של החמצה, של אכזבה. החלטתי להרים טלפון לארגון שמארגן יום כיף ליתומים, ולבקש מהם שיכניסו גם אותי לסגל המדריכים, והם נענו לי, הם כנראה ידעו למה.

"וולדתי מחדש הרב לוי. זו השנה השנייה שאני מדרך את היתומים החביבים הללו ביום כיף שלהם, ואני מרגיש כאילו נסגר מעגל, אני לא סתם עוד מדרך, אני יתום שגדל עם הארגון, ויש לי הרבה ניסיון חיים כמו שלהם, ולכן יש לי מה לתת להם. "בקפץ האחרון ניגש אלי ילד בן שמונה חיבק אותי חזק ואמר לי כך: "תודה רוביק, ממש נהדר היה היום. רכבנו על סוסים, נסענו ברכבת, שטנו על סירה בים... כל כך שמח עשיתם לנו, אבל רוביק אני יודע שאתם דואגים לנו, כי אנחנו יתומים... אתם מרחמים עלינו כי אנחנו בלי אבא או בלי אמא... אבל אני הייתי רוצה לעשות את כל הדברים היפים הללו עם אבא שלי... אתם לא יכולים להחליף את אבא שלי", אמר ומירר בכי...

"הוא קרע לי את הלב, היתום בן השמונה שאיבד את אביו ממחלה קשה רק חצי שנה לפני כן. אני שומע אותו, ואני מרגיש את עצמי, בקושי עשר שנים מפרידות ביני לבינו, ואני עמוס בכל הטלטלות והבכיות והמכאובים, ואז לפתע חשתי מעין תעצומות נפש ממקור אלוקי, כאילו איזה כוח עלום מכניס לי מילים של אהבה וחמלה לפה, ומכריח אותי להשמיען לזאטוט המתוק הזה".

"ואני אומר לו: "מוטיל, גם אני יתום, עשר שנים שאני גדל בלי אבא גם לי לא היה קל, בכיתי המון בלילות מגעגועים לאבא, מרצון לחיבוק ולטפיחה על השכם של אבא, בוכה המון ורוצה לעשות טיול עם אבא. "ואז אני מחבק אותו חזק חזק ולוחש על אוזנו "מוטיל, נכון זה קשה, ועצוב, אבל אל תשכח מוטיל אנחנו יתומים אבל יש לנו אב, האבא הכי גדול וחזק, אבי יתומים ודיין אלמנות, הוא מלך מלכי המלכים הקדושים ברוך הוא. לנו יש אבא שהוא המקור של כל האבות והאמהות והוא לעולם לא עוזב, והוא לעולם לא מאכזב, ואני אומר לך מניסיון, מתוק שלי, שהוא דואג לכל מחסורנו, והוא מרום אותנו ומוליך אותנו להצלחה בעולם הזה לא פחות מילדים אחרים, אפילו הרבה יותר מהם. למה? כי אנחנו נבחרנו לעבור את העולם הזה כיתומים, כי אנחנו חזקים יותר, אנחנו מאמינים יותר, אנחנו הכי בנים שלו אנחנו והכי קרובים אליו. האמן לי מוטיל, אני מחבק אותך, זה כמו שאני מחבק את עצמי... ואת המילים שאני משמיע לך עכשיו, אף אחד לא השמיע לי... אז בוא נרים עינינו לשמים ונגיד, בקול רם, בלי בושה, "תודה אבא שבשמים על כל הטובות שאתה גומל לנו... גם אם עינינו טחו מלדעת או מלהבין מה טוב ומה רע עברונו. אבל אתה אבא, אתה עושה לנו את הכל לטובה".

"מוטיל הרים עיניים לחות לעברי ולחש, "תודה רוביק... אתה אומר לי דברים מחזקים". אח"כ הוא רץ לעבר המצנחים המרחפים הצבעוניים, כדי לעוף כמו כולם באוויר העולם. ותודה גם לך הרב לוי, שהארת את עיני, על כך שיתומים חייבים להתעורר בזמן, כדי לא לגלות שהפסידו פרק זמן ארוך מדי מחייהם עד שמצאו את דרכם בדמע. אני כשלעצמי שומר עם היתומים שבעיר שלי על קשר טוב, ומרבה לעודד, לחבק ולשחק. מנסה להיות אבא שלהם".
(הרב קובי לוי, "העתונאי")